

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/89/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010994
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010994.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí konanom 02.09.2014 prejednal odvolania obžalovaného S. K. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 16.07.2014, sp. zn. 5T/176/2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaný S. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., J. Z. XXXX/X,
t.č. ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica

je v i n n ý, ž e

28. augusta 2013 asi o 16.00 h vo Zvolene na ulici Lučeneckej, v blízkosti križovatky s Neresnickou cestou, bez predchádzajúcej vzájomnej dohody s ďalšou osobou, fyzicky napadli poškodených I. K., nar. XX.XX.XXXX a I. K., nar. XX.XX.XXXX tak, že obžalovaný S. K. udrel päšťou do nosa poškodeného I. K., pričom tento spadol na zem, kde ho ďalšia osoba udrela dvakrát päšťou do oblasti tváre a obžalovaný S. K. ho následne prehľadal a z vrecka bundy mu odcudzil 60,- €, a keď k nim pribehol poškodený I. K., obžalovaný S. K. ho udrel päšťou do úst a následne ďalšia osoba ho udrela naraz oboma dlaňami po oboch ušiach, čím poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie prednej plochy tváre, zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov s dobou liečby a práceneschopnosti asi 10 dní a poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti, tržnú ranu hornej pery a pomliaždenie prednej plochy tváre s dobou liečby a práceneschopnosti minimálne 7 dní,
t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:

- I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., adresa na doručovanie písomností T. XX, vo výške 322,- €,
- Unionu zdravotnej poisťovni a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava, vo výške 7,26 €,
- Dôvere zdravotnej poisťovni a.s., Einsteinova 25, Bratislava, vo výške 13,33 €.
Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. K., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný S. K. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a bola mu uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu..

Uvedených prečinov sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 28.08.2013 v čase asi o 16.00 h vo Zvolene na ulici Lučeneckej, v blízkosti križovatky s Neresnickou cestou, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s I. R., nar. XX.XX.XXXX vo F., trvale bytom S. T., S. XXX/XX, fyzicky napadli poškodených I. K., nar. XX.XX.XXXX a I. K., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr obžalovaný S. Gašpar udrel päťou do nosa poškodeného I. K., tento spadol v dôsledku úderu na zem, ležiaceho na zemi ho obžalovaný I. R. udrel dvakrát päťou do oblasti tváre, keď k nim pribehol poškodený I. K., tak ho obžalovaný S. K. udrel päťou po tvári, do úst a následne obžalovaný I. R. ho udrel naraz oboma dlaňami po oboch ušiach, čím poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie prednej plochy tváre a zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov s dobou liečby a PN 5-6 dní a poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti, tržnú ranu hornej pery úst a pomliaždenie prednej plochy tváre s dobou liečby a PN 5-6 dní.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podali odvolania obžalovaný S. K. a okresný prokurátor, a to obaja proti výroku o vine a treste.

Obžalovaný v písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie akejkoľvek trestnej činnosti a pripustil určité slovné nedorozumenie s poškodenými. Pokiaľ títo utrpeli nejaké zranenia, tieto im on ani s I. R. nespôsobili. Zranenia im vznikli tým, že sa pobili medzi sebou. Poškodenému I. K. neodcudzili žiadne peniaze a tieto sa u neho ako i u spoločníkov nenašli. Medzi výpoveďami svedkov I. K., I. K., Y. Q. ako aj Petrom Y. sú podstatné rozpory, pretože títo boli opití. Pokiaľ ide o prečin podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., poukázal na znalecký posudok z odvetvia chirurgie, keď znalec ustálil dobu liečenia a PN na 5-6 dní.

Keďže okresný súd nezistil správne skutkový stav, nemohol vyvodiť tak správne právne závery, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne vo veci sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodí, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že výpoveďami oboch poškodených v prípravnom konaní, pri konfrontácii, ako i na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že v čase skutku mal poškodený I. K. pri sebe vo vrecku bundy hotovosť vo výške 60,- €, ktorú mu vzal počas bitky obžalovaný. V konaní bol pritom potvrdený opakovaný výber hotovosti z účtu N. K. dňa 27.08.2013 spolu vo výške 120,- €. I keď žiadny svedok, okrem poškodeného I. K., nepotvrdil, že by videl obžalovaného „šacovať“ poškodeného, svedkovia I. K., Y. Q. a C. Y. videli, ako sa obžalovaný nad poškodeným skláňal a následne počuli ako poškodený I. K. kričal, aby mu vrátili peniaze. Následne obaja poškodení polícii oznámili, že boli napadnutí a tiež oznámili odcudzenie peňazí - 60,- €. Obžalovaný, ako i R. mali dostatočný časový priestor na ukrytie peňazí. Svedkyňa Q. potvrdila, že sa rodiny obžalovaného a I. R. snažili o stiahnutie oznámia na menovaných s prísľubom vrátenia peňazí. Bolo potvrdené, že poškodení s obžalovanými mali dobrý vzťah, pričom I. R. často hrával s nimi karty a tiež vedel, že poškodení majú peniaze a v kritický deň odmietli hrať karty o peniaze.

Na rozdiel od obhajoby, nezistil vo výpovediach poškodených I. K. a I. K. žiadne rozpory. Obžalovaný S. K. absolútne popieral, že by bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu, pričom jeho družka D. K. a svedok I. R. potvrdili, že pili všetci a dychová skúška u obžalovaného bola vykonaná až po vyše desiatich hodinách od jeho zadržania. Rozpory vo výpovediach obžalovaného a I. R. sa týkajú aj údajného použitia nožov. Je teda otáznne, prečo súd neuveril výpovediam poškodených vo vzťahu k odcudzeniu peňazí a skutočnosť, že sa u obžalovaného a I. R. nenašla peňažná hotovosť, ešte sama osebe nevedie k jednoznačnému záveru, že túto nemali v rukách.

Z týchto dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol tak, že uzná obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora bolo dôvodné v celom rozsahu a odvolanie obžalovaného nebolo dôvodné.

Pokiaľ ide o skutkový stav uvedený výroku napadnutého rozsudku, tento nie je správne zistený. Okresný súd na hlavnom pojednávaní síce vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., ktoré však nevyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd nereagoval na zhodné výpovede oboch poškodených, ktoré boli podporené ďalšími nepriamymi dôkazmi. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré nie sú správne.

V úvode treba uviesť, že okresný súd síce neuveril obhajobe obžalovaného S. K. a svedka I. R., že poškodení utrpeli zranenia v dôsledku bitky medzi príbuznými, keďže všetci boli pod vplyvom alkoholu. Neuveril však ani tvrdeniu poškodených, že obžalovaný ich fyzicky napadol a poškodenému I. K. potom, ako ho prehľadal, odcudzil hotovosť 60,- €. Z tohto konania bol obžalovaný usvedčený predovšetkým výpoveďami oboch poškodených, ktorých podrobné výpovede prvostupňový súd rozviedol vo svojom rozhodnutí, pričom ich výpovede potvrdili aj svedkovia Y. Q. - družka poškodeného I. K. a C. Y.. Tento svedok od začiatku trestného stíhania dokazoval, že obžalovaný S. K. udrel poškodeného I. K., a potom videl ako sa obžalovaný naklonil nad poškodeného a následne potom počul ako poškodený kričal, aby mu vrátil peniaze. Policajti, ktorí boli privolaní na miesto činu, a to I. Y. a C. U. (mestská policajti) a tiež C. S. s M. Z. (štátni policajti), zhodne potvrdili, že poškodení im po príchode hneď oznámili, že boli prepadnutí, zbití a boli im odcudzené peniaze. Skutočnosť, že poškodený I. K. mohol mať v kritický deň pri sebe peniaze, vyplynula nielen z výpovede svedka C. Y., ale aj z potvrdenia o výberoch z bankomatu VÚB, keď dňa 27.08.2013 v čase od 15.51 do 15.54 h bolo na trikrát vybratých spolu 120,- €.

Krajský súd nakoniec dodáva, že podľa právnej a súdnej praxe o trestný čin lúpeže vo všeobecnosti ide, ak páchatel koná v úmysle zmocniť sa cudzej veci v bezprostrednej časovej nadväznosti na použité násilie alebo vyhrážok bezprostredného násillia. Hrozbou bezprostredného násillia je hrozba takým násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníkov. Ak páchatel trestného činu lúpeže použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia menšej intenzity, táto skutočnosť iba znižuje stupeň závažnosti činu pre spoločnosť a ani výnimočne malá intenzita násillia alebo hrozby bezprostredného násillia nie je dôvodom, aby sa konanie páchatel'a posúdilo miernejšie, napr. ako trestný čin krádeže, ublíženia na zdraví alebo vydierania.

Zistené konanie obžalovaného po úprave skutku preto krajský súd v zhode s obžalobou posúdil ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pretože bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Pokiaľ obhajoba namietala, že doba liečenia a PN u oboch poškodených trvala len 5 až 6 dní, v tomto smere krajský súd vychádzal zo záverov znaleckého dokazovania I. C. X., ktorý ustálil, že liečba poranenia takého charakteru, ako utrpel poškodený I. K., spravidla pri nekomplikovanom priebehu trvá asi 10 až 12 dní, niekedy i viac. Jeho poranenie pravdepodobne zanechá trvalé následky, pretože mu ostala deformita nosa s poruchou prieniku vzduchu cez ľavý nosový prieduch. U poškodeného I. K. ustálil, že liečba poranenia, ktoré utrpel, spravidla pri nekomplikovanom priebehu trvá asi 7 dní, niekedy i viac.

Pri rozhodovaní o treste krajský súd v rámci trestnej sadzby - 3 až 8 rokov, s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., obžalovanému uložil trest odňatia slobody na úplne dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Podľa prv uvedeného ustanovenia, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému totiž priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený, pričom nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti.

Z odpisu registra trestov bolo zistené, že tento bol od roku 1998 doposiaľ 8-krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený trestný rozkazom 17.07.2013 pre prečin krádeže na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 02.05.2015. Prejednáwanej trestnej činnosti sa tak dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Krajský súd s prihladnutím na uvedené - recidívu obžalovaného, ako aj s prihladnutím na jeho nekritický postoj k trestnej činnosti, nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestnej sadzby. Preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody na úplne dolnej hranici trestnej sadzby, pričom tohto zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných 10-tich

rokoch pred spáchaním činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Uložený trest krajský súd považuje za primeraný tak v rámci individuálnej ako i generálnej prevencie. Ostatné výroky napadnutého rozsudku krajský súd prevzal aj do svojho rozhodnutia, pretože tieto zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a zákonu. Poškodení si totiž riadne a včas uplatnili náhradu škody, o výške ktorej ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti. Keďže bolo vyhovené odvolaniu okresného prokurátora, tak logicky muselo byť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.